

[Fr. Andersen (Holbæk A.).]

— saaledes udtrykte det ærede Medlem sig — mod Nødhjælpsarbejdet, og det var det derved, at Lovforslaget gav Adgang til, at andre Arbejder kunde ligestilles med Nødhjælpsarbejder, og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller gav delvis Tilslutning til denne Betragtning.

Jeg synes, det er uberettiget at hævde, at Lovforslaget er en Protest mod Nødhjælpsarbejderne; der staar i Lovforslaget: Arbejde, som enten ikke eller kun meget vanskeligt har kunnet lade sig udføre som Nødhjælpsarbejde, og den, der skal afgøre, om dette er Tilfældet, er Socialministeriets Arbejdsudvalg. Jeg synes derfor ikke, der er nogen som helst rimelig Grund til, at en Kommune, der desuagtet har villet raade Bod paa nogle af Arbejdsløshedens Følger og derfor har iværksat Arbejder, som ellers ikke vilde være kommet til Udførelse, ikke skulde have Krav paa Støtte dertil, og det er alt, hvad der er Tale om. Man kan derfor ikke sige, at det er formet som en Art Protest; i det hele taget kan jeg ikke se andet end, at man ikke har kunnet rejse nogen virkelig saglig Indvending mod Lovforslaget.

Jeg vil gerne slutte med endnu en Gang at opfordre til, om jeg saa maa sige, at se stort paa Tingene og prøve paa, om man dog ikke kunde samles om en Gennemførelse af det, der her foreligger. Det ærede Medlem Hr. Krag sagde, at til Gennemførelse af Lovforslaget uændret kunde Venstre ikke medvirke. Paa den Anledning, denne Udtalelse giver, vil jeg gerne spørge det ærede Medlem, om dette skulde opfattes som Udtryk for, at man ønskede Sagen henvist til et Udvalg; for saa vidt der fremsættes Ønske derom, vil mit Parti stille sig imødekommende.

Krag: Med Hensyn til det sidste Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Fr. Andersen (Holbæk A.) stillede til mig, skal jeg indskrænke mig til at svare, at vi fra vor Side ikke nærer noget som helst Ønske med Hensyn til Behandlingsmaaden af denne Sag, det overlader vi ganske Flerparten her i Salen at træffe Bestemmelse om.

Det ærede Medlem Hr. Fr. Andersen (Holbæk A.) var af den Opfattelse, at der ikke fra Oppositionens Side, altsaa heller ikke fra min Side, har kunnet rejses nogen saglig Indvending mod dette Lovforslag. Jeg ved ikke, hvor det ærede Medlem har været, medens jeg talte, thi jeg fremførte en Række saglige og velbegrundede Anker mod Lovforslaget, og det er ikke min Skyld,

at man ikke har kunnet gøre nogen som helst Indvending mod disse Betragtninger eller give nogen som helst Forklaring, der rokker ved de Opfattelser, jeg har gjort mig til Talsmand for.

Naar det ærede Medlem siger, at det er Rigsdagens Pligt at hjælpe Kommunerne i Anledning af Arbejdsløsheden, kan jeg i og for sig meget vel erkende denne Pligt, men jeg mener rigtignok, at Rigsdagen ingenlunde har siddet denne Pligt overhørig, hverken overfor den ordinære Arbejdsløshed eller overfor saadanne Personer, som har opbrugt deres vedtægtsmæssige Hjælp, saaledes at en Betragtning som denne i Virkeligheden slet ikke har sin Plads ved Behandlingen af et Forslag til Forøgelse af Støtten til Kommuner med 4 Mill. Kr., inden man ved det mindste om, hvorledes disse Udgiftsforhold ligger i de forskellige Kommuner, og i hvilken Grad Kommunerne har faaet Dækning netop for disse Udgifter gennem Fordelingen af de 10 Mill. Kr., som er stillet til Raadighed paa Finansloven.

Jeg skal ikke beskæftige mig med det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch og Ryde Aa og med Stemmesamleriet i disse Egne, hvor det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har sin Chance, medens det ærede Medlem Hr. Geert-Jørgensen ingen har. Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch har selv frivillig eller ufrivillig afsløret Formaalet med denne Taksigelse. Men naar det ærede Medlem i denne Forbindelse fandt Anledning til at gøre opmærksom paa, at det, denne Regering vilde, var at vise Hensyn til alle, medens den tidligere Regering kun viste Hensyn til Formueejerne (*Stemmer: Hør!*), ja, hør, saa gør jeg opmærksom paa — men jeg venter ikke, det skal bide paa de Herrer, thi den Vædske findes jo ikke, som er virksom nok overfor den Betragtning, de stadig gør sig til Talsmænd for i saa Henseende —, at vi fra vor Side lige siden 1920 gennem den Lovgivning, der er gennemført, og under Hensyn til Realværdien af den sociale Understøttelse paa de mange forskellige Omraader har handlet paa en Maade, som det er overordentlig let at bære Ansvar for, og i alle Tilfælde, ikke mindst overfor de arbejdsløse, har ydet en Hjælp i en vanskelig Periode, som ganske vist, da Hjælpen blev givet, var Genstand for de Herrer Kritik og Haan, men som de nu, efter at Hjælpen er bortfaldet, gentagende har lyst efter.

Naar man endvidere taler om Gaven til Formueejerne, saa er det klart, at rø-